

kristityn foorumi

Väärin käytetty Gamalielin neuvo

Artikkeli on myös VIDEOALLA osoite:

<https://youtu.be/uD11cuLZAXk>

Aika ajoin voimme lukea tai kuulla ns. "Gamalielin neuvosta" jonka kautta halutaan osoittaa, että kristityn omaehtoinen, etenkin julkisesti tehty ja muillekin tietoa jakava arviointi ja arvostelu koskien kristillisiksi sanottuja oppeja ja käytäntöjä on turhaa, koska "toiminta mikä ei ole Jumalasta syntynyt kaatuu ja tyrehtyy omia aikojaan". Kuten "älä koske Jumalan voideltuun" myös tätä raamatunpaikkaa

häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön. Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietti kansaa luopumaan puolelensa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin. Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa; mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan."

Kuka oli Gamaliel - "jota koko kansa piti arvossa?"

Rabbiinisessa kirjallisuudessa tunnetaan kuusi Gamalielia. Raamatun Gamaliel ("Gamaliel I", tunnetaan myös nimellä "Gamaliel vanhempi") oli kuuluisan fariseuksen, rabbi Hillelin pojanpoika ja Sanhedrinin, eli Suuren Neuvoston johtava hahmo Jeesuksen

käytetään samassa tarkoituksessa: älä arvioi meidän opetustamme ja käytäntöämme sillä se on Jumalaa vastaan nousemista. Etenkin niiden, jotka ryhtyvät muiden opettajiksi tulisi kuitenkin osata opettaa Raamattua kokonaisvaltaisesti, ei yksittäisen jakeen pohjalta kuten kulteissa usein on tapana. On surullista, että myös kristillisyyden sisällä harjoitetaan kulttimaista toimintaa.

Gamalielin neuvo Apt.5:34-39

"Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa piti arvossa, ja hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos. Sitten hän sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä näille miehille. Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas, sanoen jokin olevansa, ja

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

toiminnan aikana. Sanhedrinin johtajana toimi juutalaisten ylipappi aina vuoteen 191 eKr saakka. Tuolloin ylipappi menetti juutalaisten johtavien lainopettajien luottamuksen ja siksi Sanhedrinille valittiin oma johtaja, "Neuvoston Prinssi", hepr. Nasi, joka nykyhepreassa tarkoittaa presidenttiä. Gamalielin lasketaan tulleen Neuvoston johtajaksi n. vuonna 30 jKr ja pysyneen siinä virassa n. 20 vuotta. Ylipapin viranhaltijan ja Sanhedrinin välillä oli siis tietty jännite. Raamatusta ymmärrämme, että Jeesuksen suhteen nämä johtavat henkilöt olivat kuitenkin samanmielisiä

Fariseukset jakaantuivat kahteen koulukuntaan: Hillelin seuraajiin ja Shammainin seuraajiin. Nämä kaksi rabbia olivat jättäneet pysyvän jälkensä

judaismiin 1 vuosisadalla ennen Kristusta. Saulus, eli Paavali oli Hillelin koulukunnan ja sen arvostetun lainopettajan Gamalielin yksi oppilas ennen kääntymistään. Rabbin kunnian nimi oli "meidän mestarimme". Gamaliel I oli tunnettu järkevistä ratkaisuksistaan ja hänet tunnettiin myös Israelin ulkopuolella elävien juutalaisten yhteisöissä. Kristillinen legenda sanoo hänen kääntyneen kristityksi ennen kuolemaansa. Idän ortodoksikirkossa häntä kunnioitetaan pyhimyksenä. Juutalainen perimätieto sanoo hänen kuolleen fariseuksena. Gamalielin kuoltua sanottiin, että myös "lain kunnioitus, puhtaus ja hurskaus" kuoli hänen mukanaan.

Tapahtumat

Raamattua tulisi yleisesti lukea laajemmalla tarkastelulla eikä pysähtymällä johonkin yhteen jakeeseen. Tapahtumasarja, johon Gamaliel liittyy, sai alkunsa jo Jeesuksen toiminnasta ja etenkin, kun ensimmäisenä helluntaina opetuslapset julistivat evankeliumia pääsiäisjuhlan aikana. Helluntain pääasia eivät ole ihmeet, merkit eikä edes kielillä puhuminen, vaan evankeliumin julistaminen, johon opetuslapset saivat rohkeuden ja viisauden Pyhässä Hengessä. Sanhedrinin jäsenet, tietysti myös Gamaliel, olivat jo hyvän aikaa olleet perillä Jeesuksesta ja Hänen opetuksestaan. Jeesus kohdisti sanansa usein näille fariseuksille ja heidän johtajilleen. Luuk.11:39-49 on yksi kuvaus, jossa Jeesus arvostelee fariseuksia kovin sanoin. Tällöin yksi "lainoppinut" parahtaa: "Opettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös meitä" (artikkelissa käytetty Raamattu on 1938 käännös). Fariseusten, kuten myös toisen juutalaisen pääpuolueen saddukeusten, johto kiusaantui Jeesuksesta aina vain lisää.

Jeesuksen opetukset, kuten Matt.23:7-10 olivat johtaville rabbeille kuin punainen vaate. Hän toi esille rabbin yleisen omahyväisyyden

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

korostamisen: "...ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'. Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa. Älkääkään antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus." Tässä opetuksessaan Jeesus julistaa olevansa Kristus, Messias. Gamalielin arvonimi oli "meidän mestarimme" ja nyt Jeesus asettui tätä ihmisen luomaa ja ihmistä korostavaa uskonnollista arvojärjestelmää vastaan.

Jeesuksen kuoleman toivottiin lopettavan johtajien valtaa uhkaavan sanoman levittämisen. Mutta toisinkin kävi. Opetuslasten todistuksen kautta Jeesukseen uskovia kääntyi aina lisää, Apt.2:41,47. Pietarin ja Johanneksen toiminta alkoi saavuttaa Sanhedrinin mielestä huolestuttavat mittasuhteet. Tapahtui kiistattomia parantumisia mutta ensisijaisesti opetuslapset julistivat evankeliumia, eivät parantumista, kuten esim Apt.3:12-26 osoittaa. Pietari ja Johannes pidätettiin ja heidät vietiin kansan johtajien (j.5-6) eteen kuultaviksi. Raamattu kertoo, että Pietari "Pyhää Henkeä täynnä" julisti pelotta johtajille: "Hän on se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsite... eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa..." (j.11,12). Peläten kansan reaktiota johtajat tyytyivät kieltämään Pietaria ja Johannesta puhumasta Jeesuksesta ja päästivät heidät vapaiksi.

Vapauttamisensa yhteydessä Pietari ja Johannes toivat selvästi julki, että eivät voi totella johtajien määräystä (j.20). Toiminta jatkui kuten ennenkin ja Jeesukseen uskovien joukko laajeni edelleen. Juutalaisten ylimmäinen pappi yhdessä saddukeusten lahkoon kanssa saivat tarpeekseen apostolien toiminnasta ja heittivät heidät "yleiseen vankihuoneeseen" (j.17-18). Seuraava tapahtuma järjestytti myös Sanhedrinia ja kunnianarvoista Gamalielia. Raamatun mukaan enkeli avasi yöllä "vankilan ovet ja vei heidät ulos" (j.19) samalla kehottaen apostoleita jatkamaan evankeliumin julistusta. Koska opetuslapset eivät paenneet heidät oli helppo löytää uudelleen. Heidät haettiin Sanhedrinin eteen. Neuvosto ei tiennyt mitä tulisi ajatella tästä kaikesta. Tällöin Gamaliel toi esille oman kantansa. Apostolit piestiin ja heitä kiellettiin puhumasta, jonka jälkeen heidät päästettiin taas vapauteen. Evankeliumin julistaminen tietenkin jatkui entiseen tapaan.

Gamaliel – esimerkki kristitylle?

Rabbi Gamaliel oli jo pitkään ollut tietoinen Jeesuksen opetuksesta. Hänen asemansa edellytti tutustumista ainakin kansansuosiossa olleiden opettajien opetukseen. Raamattu ei kerro, että hän olisi missään vaiheessa vastustanut Suuren Neuvoston ja kansan johtajien kannanottoja Jeesuksen suhteen. Raamattumme mainitsee ”ylipapit ja vanhimmat” (Sanhedrinin jäsenet), jotka mm. ”yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta surmauttamaan Jeesuksen”, Matt.27:20. Kristittyinä toki tiedämme, että Jeesus antoi henkensä kuten luemme esim. Luuk.23:46: ”Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: 'Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni'. Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä”, Joh.10:15: ”niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä”, j.17: ”Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin.” Syy ei ollut juutalaisten ylippappien ja vanhimpien, vaan se tapahtui meidän syntimme ja saastaisuutemme tähden. Joka tapauksessa kansanjohtajien mieli oli murhan- ja kostonhimoinen. Vaikka Gamaliel ei todennäköisesti ollut pahimpien kiihottajien joukossa, hän pysyi kuitenkin vai.

Gamaliel tiesi hyvin mitä Jeesuksen ristinkuolemassa oli tapahtunut. Voidaan hyvin ajatella, että hän seurasi koko tapahtumaa tarkasti. Hän saattoi olla ristin äärellä, kun ”ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat (Jeesusta) ja sanoivat: 'Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: Minä olen Jumalan Poika'”, Matt.27:41-43. Tapahtumat Jeesuksen kuollessa: pimeys, maanjäristys ja temppelin valtavan kokoisen, paksun esiripun repeytyminen kahtia järkyttivät varmasti häntä. Johtavassa asemassaan hänen on myös täytynyt hyväksyä Jeesuksen haudan vartiointi tarkoituksella, ”etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä (ruumista) ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi kuolleista', ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen”, Matt.27:64.

Johtavassa asemassa ollutta Gamalielia olisi kuunneltu. Häntä pidettiin suuressa arvossa ja kunnioitettiin johtavana fariseuksena ja kansan vanhimpana. On varmaa, että kuka tahansa meistä mieltäisi paljonkin mitä kummaa tämä on, jos Raamatun kertoma tapahtuisi meidän lähiympäristössämme. Samoin oli Gamalielin laita. Silti Jeesuksen kiistaton ylösnousemus ilman, että opetuslapset olisivat siihen vaikuttaneet, ei

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

vakuuttanut häntä. Kristillisessä traditiossa halutaan ajatella, että Gamaliel oli, jos ei salaa Jeesukseen uskova, niin ainakin myötämielinen Jeesuksen opetuksille ja Hänen opetuslapsilleen. Tästä ajattelusta ei sitten olekaan pitkä matka luulotella itselleen ja muille, että Gamalielin neuvo on jotain jumalallista ja nimenomaan ohje kristitylle. Todellisuudessa asia on päinvastoin.

Gamalielin tarkoitus

Gamaliel tarkoitti inhimillisesti hyvää. Hän ei halunnut lisää verenvuodatusta eikä uhreja. Voimme hyvin päätellä, että kansan uskonnollisena johtajana hän toivoi entisen tasapainon ja rauhan palaamista ja johtajien arvovalan säilymistä - että aika tekisi tehtävänsä ja Jeesuksen sanoma unohtuisi. Mutta ei Gamaliel itsekään ajatellut kovin syvällisesti ennen neuvonsa antamista. Tuossa tilanteessa tunteet olivat pinnalla ja tunnelma kireä. Gamaliel koki velvollisuudekseen panna arvovaltansa peliin jotta kiihkeä tunnelma ei ryöstäytyisi käsistä. Jos apostoleita ei enää päästettäisi vapaaksi, se olisi voinut synnyttää mellakoita. Mellakan kukistamisen hoitaisivat roomalaiset sotilaat ja siitä syntyisi verilöyly. Ehkä kaikki tämä ja moni muu seikka myllersi Gamalielin mielessä tuossa hetkessä ja siksi hän sanoo neuvostolle: ”...kavahtakaa... varokaa...”

Gamaliel ja uskovien vainot

Gamaliel ei saanut neuvoaan Jumalalta vaan omasta mielestään. Se on jokaisen, joka ei lue Raamattuaan etsien tarkoitushakuisesta jakeen sieltä toisen täältä - helppo päätellä. Gamalielin mittapuun mukaan Jumalan teko ja toiminta ihmisen maailmassa voidaan nähdä inhimillisenä menestymisenä. Vastaavasti menetykset ja epäonnistumiset ovat osoitusta siitä, että Jumala ei ole läsnä. Jumalan siunaus on ulospäin näkyvää menestystä. Gamaliel tunnusti tässä eräänlaista ”menestysteologiaa”. Jos

nämä miehet, jos heidän oppinsa menestyy ja vastustatte heitä, soditte itse Jumalaa vastaan. Jos Jumala ei ole siinä mukana, koko homma tyrehtyy ja sen kannattajat maksavat osallisuudestaan jopa omalla verellään. Kaiken lisäksi Gamaliel ei ottanut huomioon "ilmavallan hallitsijan", eli "tämän maailman ruhtinaan" todellisuutta ja sen petosta.

Tärkeätä on myös huomioida ja muistaa apostoli Paavalin historia. Hän oli siis "meidän mestarimme" Gamalielin oppilas. Paavali selittää menneisyyttään Apt. luvussa 22, jossa hän kertoo istuneensa jo nuoresta pojasta lähtien, "Gamalielin jalkojen juuressa", eli opetuksesta osallisena (j.3). Hänet oli perehdytetty juutalaiseen lakiin ja hän oli todellinen "lainkiivailija". Gal.1:14 hän lisää, "että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta." Suuren Neuvoston ja ylipapin suostumuksella ja lähettämänä Paavali aluksi vainosi Jeesusukseen uskovia. Heitä pahoinpideltiin ja vangittiin (j.4). Joitakin ehkä tapettiin kuten Stefanus kivittämällä, Apt. luku 7. Stefanuksen kivittämisen ja uskovien vainon siunasivat ylipappi ja Suuri Neuvosto, jonka johdossa Gamaliel oli. Paavali, Gamalielin ehkä lupaavin oppilas, oli oman todistuksensa mukaan innokkain uskovien vainoaja. Mitä tämä kertoo Gamalielistä? Oliko hän "salaa" Jeesusukseen uskova kuten jotkut haluavat väittää? Onko hän erityinen esikuva ja Kristusukseen uskovien opettaja?

Gamalielin neuvo ja maailman todellisuus

Sallittakoon se, että tässä yhteydessä en voi olla hämmästelemättä sitä yksipuolisuutta ja eräänlaista sokeutta joka saa julistajan jos toisenkin ottamaan Gamalielin neuvon kristityn ohjeeksi. Karismaattisessa liikkeessä tätä ohjetta on jaeltu mm. ns. torontolaisuuden piirissä. "Nauruherätyksen apostoli" Rodney Howard Browne – joka käy lähes vuosittain Suomessakin viihdyttämässä uskollisia kannattajiaan – on käyttänyt termiä monen muun lisäksi. Ja tietysti myös osa suomalaisista kristityistä julistajista seuraa esimerkkiä. Mutta mitä näemme tässä maailmassa, kun katsomme oman kuplamme ulkopuolelle?

Erityisesti mormonit käyttävät Gamalielin neuvoa oikeuttaakseen oman uskontonsa varsinaiseksi oikeaksi ja täydelliseksi Jumalan ilmoitukseksi. He sanovat menestyneensä aivan erinomaisesti uskonlahkonsa perustamisen jälkeen. Mormonikirkko onkin rikas ja menestynyt. Gamalielin neuvon mukaan tällainen menestys ei voi olla ihmisestä vaan Jumalasta. Entä islam,

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

hinduismi, buddhalaisuus, ym. ym. Nämä uskonnot ovat menestyneet historiassa erinomaisesti verrattuna kristilliseen uskoon. Onko se osoitus niiden jumalallisesta alkuperästä?

Erään tilaston mukaan ns. "kristittyjä" on maailman väestöstä 33%. Paavin johtama roomalaiskatolinen kirkko neitsyen palvomisineen ym. epäraamatullisine rituaaleineen muodostaa tästä valtaosan. Kukaan ei tietenkään osaa sanoa, kuinka moni tästä kristittyjen joukosta on raamatullinen "uudestisyntynyt" kristitty. Mutta varmuudella voidaan sanoa, että se joukko on paljon vähäisempi. Muslimeja on 23% ja he menestyvät. Kristittyjen prosentuaalinen määrä ei ole kasvanut ainakaan 100 vuoteen mutta muslimien määrä on kasvanut kaiken aikaa ja kasvaa edelleen. Gamalielin neuvon mukaan se, joka vastustaisi islamia nousisi Jumalaa vastaan.

Gamalielin neuvoa jakavat sanovat itseasiassa: älä ajattele mitään, älä arvioi mitään, älä käytä ymmärrystäsi, älä sano vastaan, hyväksy ja katsele sivusta, älä ota kantaa, älä muodosta mielipiteitä. Loppujen lopuksi eihän Gamaliel itsekään näin toiminut, kuten Apostolien teoissa kerrottu osoittaa. Kyllä hänellä oli mielipide eikä se lopulta voinut olla uskovia kohtaan kovin myötämielinen.

Gamalielin neuvo ja Raamattu

Raamattu ei mitenkään tue Gamalielin neuvoa. -"Usko ei ole joka miehen", 2Tess.3:2, -Israelista pelastuu "vain jäännös", Room.9:27, -Uskovia on "kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä", Hep.11:37, -Jumala "antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillikin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin", Matt.5:45,

-Myös väärämielinen menestyy, Ps.37:7, Dan.11:36, Jer.12:1,
 -Vääriä profeettoja ja vääriä kristuksia " nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut", Mar.13:22,
 -Luste ja nisu, eli oikea ja väärä, hyvä ja paha, totuus ja valhe, kasvavat yhdessä "elonleikkuuseen asti", eli Jeesuksen tulemukseen saakka ja sitten vasta erotellaan, Matt.13:30,
 -Kristus oli maailmassa vainottu, samoin ovat hänen oppilaansa eri tavoin maailman taholta, Joh.15:20,
 -Myös saatana, "tämän maailman ruhtinas" (Joh.12:31) lupaa ja voi myös jakaa menestystä, valtaa ja rikkautta, jos kumarrat häntä, Matt.4:9,

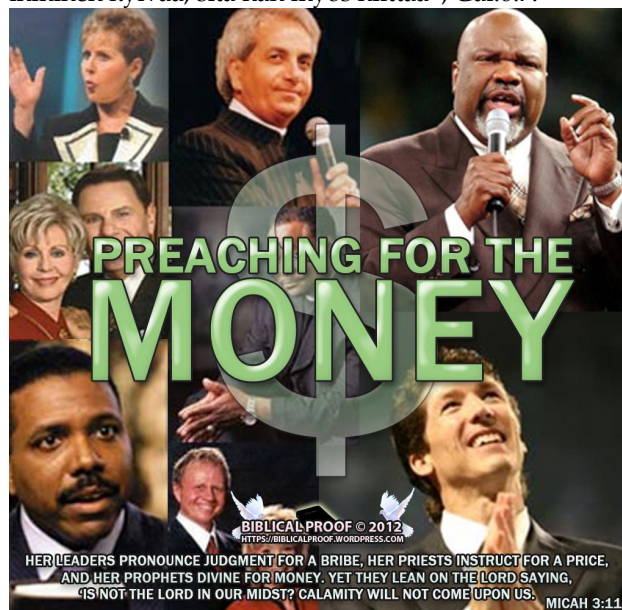
Näistä muutamasta jakeesta jo näemme sen raamatullisen periaatteen, että tässä maailmassa nähtävä ihmisen ja opin tai aatteen menestyminen ei välttämättä ja läheskään aina ole suoraa seurausta Jumalan tahdon noudattamisesta. Raamatullinen menestyminen tarkoittaa ihmisen sisäistä tilaa: Kristuksen lahjoittamaa uskoa, joka antaa rauhan ja toivon iankaikkisesta menestymisestä Jumalan yhteydessä tämän elämän jälkeen. Kyllä tähän voidaan tietyin edellytyksin liittää myös maallinen menestys, mutta se ei ole koskaan kriteeri sille, onko joku asia Jumalasta vai ei.

Älkää eksykö

Siksi Raamatun oikea ohje sen toteamiseen, onko joku asia Jumalaa vastaan vai Hänen tekoaan, on tuntee Jumalan ilmoitus, Raamattu, ja lukea sitä kokonaisvaltaisesti. Apt.17:11 mainitaan Berean juutalaiset, jotka "ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin". Tämähän on monelle jo tuttu kohta. Asia pitää vain henkilökohtaisesti laittaa käytäntöön. Raamatun opiskelu tarkoittaa myös muilta, etenkin vanhemmilta ja opettajan armolahjan omaavilta, oppimista. Oppiminen on myös tutkimista ja siihen liittyy raamatullisen historian, ajan tapojen ja taustojen selvittämistä. Jumala on luonut ihmiselle aivot ja järjen, ymmärryksen siksi, että niitä käytetään ja niiden käyttämisen kautta opitaan. Pyhä Henki ei toimi Jumalan luomistyötä vastaan.

Kerta toisen jälkeen Raamattu kehottaa tutkimaan kristillisen opetuksen, se varoittaa hyväksymästä oppeja ja opettajia suoralta kädeltä. Jumala varoittaa vääristä profeetoista ja vääristä "kristuksista", joita on monia (kuten esim. Matt.24:5 ja 11, 1Joh.4:1, 2Joh.1:10 ym. kohdat mainitsevat). Oman aikamme ihmiskeskeinen ja ihmistä sekä hänen tekojaan Jumalalle korostava opetus on raamatunvastaista. Jumalaa ylistetään innokkaan riehakkaasti mutta ilman Jumalan pelkoa ja pyhyiden tuntoa. Synnistä

puhutaan vain pikaisesti ja kuvataan se lähinnä tekoina, ei niinkään ihmisen kokonaisvaltaisena tilana, jossa ihminen on täysin synnin vallassa. " Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää", Gal.6:7.

Jumalan rakkaus on irrotettu raamatullisesta tarkoituksestaan ja se esitetään intiiminä fyysisenä ja sielullisena kokemuksena etäällä rististä ja Kristuksen kärsimisestä meidän edestämme. Jumalan viha on monelle tuntematon käsite. Karismaattisen liikkeen julistajat ovat kuin show -maailman tähtiä, joita seurataan ja joiden opetuksen ja käytännön arviointia vältetään, koska Gamaliel sanoi noin ja koska "Herran voideltuun" ei saa koskea. Yksi kaataa, toinen saa nauramaan, huudetaan "tulsta", melskataan, hoiperrellaan muka hengestä juopuneena ja kuvitellaan, että ollaan mukana jossakin erityisessä herätyksessä ja Jumalan läsnäolossa. Pidetään suuria juhlia ja konferensseja, näytään ja näytellään.

Me, ihmiset, koko ihmiskunta, joka ei ole kuin "pisara vesisangon uurteessa", kuin "tomuhiukkanen vaa'assa" (Jes.40:15) emme itessämme ole mitään käsittämättömän maailmankaikkeuden Luojan edessä. Emme me kristitytkään ole itessämme sen enempää. Jumalan armo ja osallisuus todelliseen menestymiseen, iankaikkiseen elämään Jumalan yhteydessä, kohtaa meidät vain Kristuksessa, Hänen kauttaan ja Hänen sovitustekonsa tähden. Siksi turvaamme ja pitäydymme yksin Häneen, ristillä tapettuun ja taivaaseen nousseeseen, joka on "kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan", 1Kor.15:3. Gamalielin yhden neuvon sijasta meidän tulee kuulla ja tarkata koko Raamatun neuvoa.

Juhani Aitomaa

Artikkeli on myös VIDEOLLA osoite:
<https://youtu.be/uD11cuLZAXk>